

Katmanların

Ressam Canan Tolon'un üç yılı aşkın süredir üzerinde çalıştığı "Glitch - Tutukluluk Hali" dizisindeki resimleri Galeri Nev'de sergileniyor. Sanatçı, "Bu görüntü katmanları üst üste çakışıkça yeni görüntüler ortaya çıkıyor" diyor

Yasemin Bay

Bilgi bombardımanı altında yaşıyoruz. Her gün, her saat binlerce görüntü ve bilgiyle kuşatıyoruz. Fakat bunların ne kadarını fark ediyoruz, gerçekten görüyor ve biliyoruz? Tam da bu noktada bir ressam, Canan Tolon, son dönem resimleriyle anlatıyor bize bu durumu.

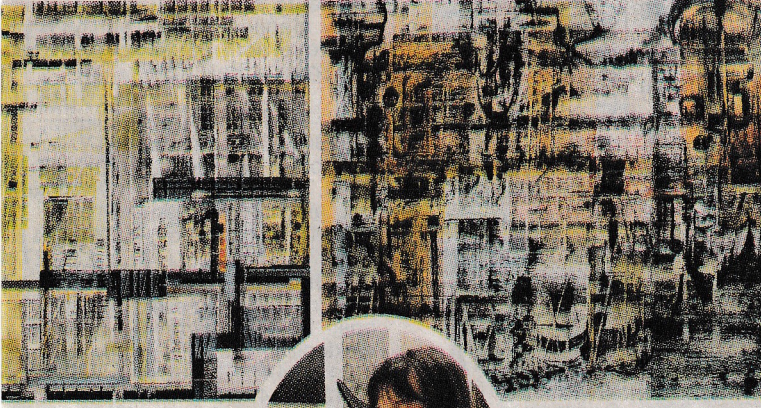
Tolon'un resimlerinde hemen hemen her yerde karşımıza çıkan görüntüler silsilesine kapılıyoruz. Sanatçının üç seneyi aşkın süredir üzerinde çalıştığı ve Haziran 2008'de San Francisco'da Paule Anglim Gallery'de sergilediği "Glitch - Tutukluluk Hali" dizisindeki resimlere bakan herkes başka başka görüntüler ya-kalıyor.

Sanatçı, katmanlardan oluşturduğu bu yeni dizisini Galeri Nev'in Mısır Apartmanı'ndaki mekânında sunuyor sanatseverlere. Birden fazla katmandan oluşuyor resimleri Tolon'un. Sanatçı bu tercihini şöyle açıklıyor:

Sadece yağlıboya çalışıyor

"Bu görüntü katmanları üst üste çakışıkça yeni görüntüler ortaya çıkıyor. Amacım, birbirini silen katmanların yeni görüntüler yaratması ve herkesin gözünde farklı şeylerin oluşması. Bir nesnenin birçok açıdan görüntülenmesinden çok, birçok görüntünün, fazla bilgi

arasında

ayrıntıdan dolayı, birini iptal ederek, neyse hafızada kalıcı şey bırakamayacaklar silik resimler oluşmalarını sağlamak...”

“Bilgi fazlalığından ge- bir ambale olma durumu” diyor Tolon ve bu durum sonunda da konu edinmenin zor olduğunu söylüyor. Sanatçı resimde bir konuyu ele almıyor. O rüntüleri yan yana getiriyor sadece. Konuyu izleyiciye bırakıyor:

“Seyirci mutlaka bir şey görür resme baktığında. Figür olmayan bir resimde bile figür yaratır, şeye benzetme ihtiyacımız var çünkü. Belirli bir konu etrafında olmaksızın görüntüleri yan yana getirirsem hatta bu görüntüleri üstte bindirirsem insanlar neler

görecek diye düşündüm. Ben de kendi resimlerime baktığımda her seferinde farklı bir şey görüyorum.”

Resimlerde Tolon’un kolaj ya da fotoğraf kullandığını düşünüyorsunuz. Oysa, o sadece yağlıboya ile çalıştığını belirtiyor. “En klasik resim yapma yöntemi” diye tanımlıyor tekniğini. İlk katmanı yaptıktan sonra keskin aletlerle fazlalıklarını alıyor, yani bir nevi siliyor. Sonra üstüne ikinci, üçüncü katmanı yapıyor.

12 resmin yer aldığı serginin ortaya çıkış hikâyesi de ilginç:

“Felçli çocuklarla ilgili bir konferansa katılmamı ve benden kendi çocukluğumda yaşadığım denc-

yimleri anlatmamı istediler. Ben çocukların kendilerini anlatmalarının daha iyi olacağını düşündüm ve bir video hazırladım. San Francisco, Paris ve Frankfurt’ta gerçekleştirdiğim bu çalışmada, çocukların üzerine ufak kameralar yerleştirdim. Çocuklar bu kameralarla sokağa çıktılar ve insanların onlara bakışlarını kaydettim. Proje sonunda 20 dakikalık bir film ortaya koymam gerekiyordu fakat elimde o kadar çok malzeme vardı ki. Söylemek istediğim bir sürü de şey; bir nevi bilgi bombardımanı...” Böyle bir bilgi bombardımanı, “Glitch” serisinin temellerini ortaya atmış.

Resim yapma süreci önemli

Tolon için resim yapma süreci önemli. O, resimlerinin kendi kendine yol aldığına inanıyor:

“Mesela bu seride her katmanı, bir öncekini unutarak yapıyorum. Süreç benim için önemli çünkü ben resmin üstünde çalışmaya başlamadan önce düşünmüyorum. Yani şunu yapacağım diyerek oturmuyorum tuvalin başına. Mesela tuvale bir leke koyuyorum sonra onun karşısına geçip düşünüyorum. Yani bir fikir etrafında resim değil; resimler etrafında fikirler doğuyor.”

Sergi 8 Kasım’a kadar açık.